

Kring Mars & Mercurius Gent O-VI vzw

Herinneringen van een leerling van de 2de Wetenschappelijke in de Kadettenschool te Seilles

door Willy Lambillotte

Ter nagedachtenis aan onze goede vriend Willy Lambillotte verschijnt dit artikel van zijn hand dat hij jaren geleden geschreven heeft.

We laten jullie genieten van zijn belevenissen, maar vooraf misschien een beetje geschiedenis over de Cadettenschool en hoe die in Seilles terecht kwam.

De Koninklijke Cadettenschool

De Belgische Cadettenschool vindt zijn oorsprong in de instellingen voor Regimentskinderen die waren opgericht om kinderen van militairen, wezen van gesneuvelden en verlaten en verwaarloosde kinderen op te vangen. In [1687](#) al werden zonen van militairen vanaf tien jaar en wezen vanaf zeven jaar opgevangen in deze scholen van het leger.

Na de onafhankelijkheid van België werd de traditie van de "Regimentskinderen" verdergezet en ontstonden de "Troepskinderen" met een school in 1859 te Aalst.

Vanaf 1883 werd dit de “Pupillenschool van het Leger”. Ze bestond uit een afdeling lager onderwijs voor tien- tot dertienjarigen te Aalst en een voor middelbaar onderwijs voor dertien- tot zestienjarigen in Namen. De scholen waren toegankelijk voor zonen van militairen, ambtenaren of rechthebbenden van het Leger. De pupillen ondertekenden toen op de leeftijd van veertien jaar een dienstverbintenis voor een regiment naar keuze.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog bleef de school gesloten.

In 1919 werd de Pupillenschool heropend om ook oorlogswezen van tien jaar en ouder op te vangen. Het internaat was gratis. De Pupillenschool gaf het Nederlandstalig lager onderwijs in Saffraanberg en middelbaar onderwijs in Aalst. Voor de Franstaligen was dat respectievelijk Bouillon en Marneffe.

Begin van de jaren dertig waren er minder oorlogswezen en de wet op de leerplicht en ruim beschikbaar middelbaar onderwijs voorzagen in goed opgeleide jongeren om in de behoeften van de krijgsmacht te voorzien.

In 1935 waren de Pupillenscholen gesloten.

De Cadettenschool werd opgericht in 1897 in de schoot van de Pupillenschool in Namen om zonen van officieren voor te bereiden op het toelatingsexamen tot de Militaire School.

40 Nederlandstaligen en 40 Franstaligen, minstens elf jaar oud en jonger dan zeventien jaar, konden toegang krijgen tot de Cadettenschool, na een medisch onderzoek en mits te slagen in een toelatingwedstrijd en batig gerangschikt te zijn.

Zoals de Pupillenschool werd de Cadettenschool tijdens de Eerste Wereldoorlog gesloten en de jongens werden naar huis gestuurd behalve zij die vanaf hun 16 jaar een dienstverbintenis hadden getekend. Zij deden dienst in verschillende ondersteunende eenheden.

Na de Eerste Wereldoorlog werd in Namen een Nederlandstalige en een Franstalige Cadettenschool voor hoger middelbaar onderwijs geopend. 600 leerlingen mochten aangeworven worden. 200 in elk van de drie schooljaren.

Zonen van militairen en gelijkgestelden van alle rangen en zonen van de broer van een militair, van burgerslachtoffers van de oorlog, van ambtenaren of bedienden van openbare diensten of van een familie met minstens zes kinderen hadden toegang tot de Cadettenschool mits te slagen in de toelatingwedstrijd en batig gerangschikt te zijn.

In 1933 verhuisde de Nederlandstalige afdeling van Namen naar Saffraanberg.

Op 10 mei 1940, de dag van Duitse inval in België, werden de Cadettenscholen van Namen en Saffraanberg gesloten.

Alle Cadetten zonder dienstverbintenissen mochten naar huis. De cadetten met dienstverbintenissen konden na capitulatie van het Belgische leger eveneens terug naar huis.

Op 1 januari 1947 werd de Cadettenschool opnieuw opgericht. Omdat het schoolgebouw te Namen beschadigd was door de Amerikaanse bombardementen van 18 augustus 1944 en bezet was door o.a. de genieschool, werd ze gehuisvest in Seilles. Het onderwijs werd beperkt tot de drie hogere jaren van het secundair onderwijs.

Het aantal leerlingen was beperkt tot 135 Nederlandstaligen en 105 Franstaligen.

Hier speelt het verhaal van Willy Lambillotte zich af.

Om de diploma's van de Cadettenschool te kunnen homologeren diende het onderwijs gegeven te worden in de streektaal.

Daarom besliste de Krijgsmacht de school te verhuizen naar Laken, in de tweetalige regio Brussel. Daar gold het principe “de moedertaal is onderwijstaal”. In 1948 opende de Cadettenschool met een Nederlandstalige en een Franstalige afdeling de deuren in het Sint-Annakwartier in Laken.

De jaren na de Tweede Wereldoorlog was er een tekort aan Nederlandstalige officieren.

Om hieraan te verhelpen werd er een extra Nederlandstalige afdeling gecreëerd in de Dungenhoef kazerne te Lier.

Hier werden vanaf 1955 de deuren geopend voor alle jongeren zonder te behoren tot een bepaalde categorie van rechthebbenden. Een 100-tal leerlingen werden in de drie studiejaar aanvaard. Jaarlijks werden een 50-tal nieuwe studenten toegelaten.

Ook werd de nood aan meer Franstalige cadetten voelbaar.

In 1959 werd een bijkomende Franstalige afdeling opgericht in de schoot van de reeds bestaande school in Laken.

In 1962 werd de Cadettenschool uitgebreid met een “Nederlandstalige Toegevoegde Afdeling” te Lier en een “Franstalige Toegevoegde Afdeling” te Laken. Deze toegevoegde afdelingen waren onderdelen van een school van de Landmacht, de “Centrale School” in Sint-Denijs-Westrem die militaire kandidaten voorbereidde op het toelatingsexamen van de Koninklijke Militaire School (KMS).

In 1969 kregen de “Toegevoegde Afdelingen” de opdracht ook kandidaten van de Luchtmacht en de Marine op te leiden. Ze werden herdoopt tot “Intermachten Afdeling - Division Interforces”.

In 1978 werd hier de vorming van drie jaar teruggebracht tot één jaar. Ook burgerkandidaten werden aanvaard na een strenge voorselectie. De vorming kwam neer op een intensieve cursus wiskunde en wetenschappen, naast de militaire initiatie en extra sport. Dit alles om de student optimaal voor te bereiden tot het toelatingsexamen KMS.

Vanaf 1980 werden ook meisjes in de Intermachten afdeling toegelaten.

Pas in 1987 kregen meisjes ook toegang tot de Cadettenschool, enkel in Laken.

De oprichting van de onderafdelingen, de incorporatie van de toegevoegde afdelingen, wetswijzigingen, nieuwe wetten en een veranderende tijdsgeest hadden hervormingen en aanpassingen vereist.

In het breder kader van de hervormingen en besparingen binnen Defensie werd dan ook beslist de Cadettenschool te sluiten. Er werden geen leerlingen meer gerekruteerd en op 30 juni 1991 sloot dit symbool definitief de deuren.

De afdeling Intermachten bleef wel bestaan en is nu een autonome school als voorbereiding op de toelatingsproeven KMS.

De school is gevestigd in Saffraanberg en draagt de naam “Voorbereidende Divisie op de Koninklijke Militaire School (VDKMS)”- “Division Préparatoire à l'École Royale Militaire (DPERM).

De school is onderdeel van de Koninklijke School voor Onderofficieren.

Hier volgt nu het artikel van onze vriend Willy Lambillotte.

Zijn tekst is ook te vinden op de website [KCS Laken NL 1957-1960 \(zmf.n.be\)](http://KCS Laken NL 1957-1960 (zmf.n.be)) : “Koninklijke Kadettenschool Laken 1957”

De heropening van de Cadettenschool te Seilles in januari 1947.

Nederlandstalige Afdeling **Herinneringen van een leerling van de 2de Wetenschappelijk** **Promotie Lt Kol SBH De Schrijver**

De ingangsexamens hadden plaats in november 1946 te Seilles. Dat was al voor velen een hele reis. En het begon goed... door de vorst waren leidingen gesprongen, en 's morgens was er maar één kraantje op de koer om ons te “wassen”, en dat voor ongeveer 200 kandidaten. En 's avond, voor velen was slapen in een slaapzaal met tien bedden de eerste keer, en een hoofdkussen gevecht bracht wat “ontspanning”. Maar... daar kwam een adjudant binnen en brulde : “Si ça ne finit pas de suite, on vous renvoit chez votre POEPA”. We waren nog niet binnen en we vlogen bijna buiten!

Uiteindelijk, zijn een honderdtal kandidaten, Franstaligen en Nederlandstaligen, geslaagd. De Nederlandstalige Afdeling telde ongeveer 45 cadetten, 4 in de rethorica, 11 in het 2de en een 30tal in het 3de. In het 2de, waren er 6 in de Wetenschappen, 2 Lat-Wisk en 3 Gr-Lat. Maar we kregen al de lessen samen, zelfs de wiskunde.

En zo begonnen we op 2 januari het schooljaar 1946-47. Op 30 juni 47 moesten we dus gans het studiejaar gedaan hebben. Dat was dus lessen op zaterdagvoormiddag en ook soms op zondagvoormiddag, vier dagen verlof met Pasen, en eenmaal per zes weken een weekend van zaterdagvoormiddag tot zondagavond. Gelukkig waren er soms lange weekends van drie dagen. Dat bracht onvermijdelijk mee, dat men met acht “consignes” een gans kwartaal in de school bleef. Daar de cadetten toch de zondagnamiddag bezoek mochten ontvangen, onderbrak het die lange periode, maar voor de ouders van de cadetten uit Vlaanderen of Luxemburg, was die reis praktisch onmogelijk. Om bvb in Gent te geraken, moest men eerst de trein van Seilles-Andenne naar Namen nemen, en dan die van Namen naar Brussel-Leopoldskwartier, of de “permissionnaire” dat was een trein die van Luik naar Brussel via Namen reed, en aan alle stations stopte tot Brussel. Dan van Brussel-Leopoldskwartier per tram naar Brussel-Zuid, en de trein van Brussel-Zuid naar Gent. Men was dan al een groot deel van de zaterdag kwijt...

De uurrooster van een dag in de cadettenschool was nogal “scherp”...

- 6 uur opstaan*
- 6.30 een lichte “collatie”,*
- 7- 7.30 uur studie,*
- 7.30 ontbijt*
- 8 uur inspectie en groet aan de vlag,*
- 8.30 - 12.30 vier uren les,*
- 12.45 - 14.00 middagmaal en vrije tijd,*
- 14.00 - 15.00 militair onderricht en sport,*
- 15.00 - 18.00 drie uur les,*

18.00 avondmaal,
18.00 - 20.00 studie,
20.00 vrije tijd of vrije studie,
22.00 lichten uit.

En dan waren we moe!

De eerste dag kregen we een speech van de commandant van de Nederlandstalig afdeling, Kapitein Depuidt, de militaire wetten (dood met de kogel...) werden ons voorgelezen en moesten we onze aanwerving ondertekenen.

En dan kregen we onze "inboedel" : waaronder drie BD's, één met gesloten kraag, één met open kraag, een zomer BD met lange en korte broek (Engels model van korte broek...), twee mutsen en twee "leeuwkens", drie hemden en ondergoed (alles in kaki), een helm, twee paar schoenen, een koppel en beenstukken, een rugzak en een kitbag.

Het lerarenkorps van de Franstalige Afdeling waren de leraren van de vooroorlogse Cadettenschool van Namen. Bij de Nederlandstalige Afdeling rees een probleem, slechts twee leraren van de school van Saffraanberg kwamen over naar Seilles, Mr Govaerts (den dooie) voor nederlands, en Mr Van der Kerken (kerkske) voor latijn, plus een nieuwe burgerleraar voor frans, Mr De Grève (Janette), het lerarenkorps werd aangevuld door officieren; voor wiskunde Kap-Cdt ir Van Houtte (de muis) en Olt Verberckt, lic wisk (ficelle), voor scheikunde en natuurkunde Olt De Caesemaecker, lic scheikunde (keeske) en voor geschiedenis en aardrijkskunde olt Noyen, lic geschiedenis. Die drie olt waren cadetten 1937-1940, na hun demobilisatie als student, hebben ze hun humaniora geëindigd op een atheneum, en zijn naar de universiteit gegaan.

Eerste-sergent-majoor, schermmeester Laermans, gaf ons turnen, sport en schermen.

Kap Depuidt was compagniecommandant en Olt Noyen was ook onze pelotonscommandant!
Aalmoezenier Moens was de aalmoezenier van de school.

Mej Agnès Loiseau, directrice van BELAAC, de cadettencantine.

De onderofficieren waren de vroegere onderrichters van de school voor toegevoegde onderluitenant die voor ons in Seilles was, maar naar Geldenaken (Jodoigne) was overgebracht.

Adjutant De Vroey RSM van de school, Eerst-sergent Despas CSM van de Ned Afd, en verder Sgt Van Springel, Sgt De Bruyne en Sgt Van de Walle.

Van student werden we cadet én soldaat.

Studeren, maar ook bed "plooiën", schoenen kuisen, "blancotteren", en maken dat er een plooi in de broek was, en... maken dat men nette nagels had en dat de voeten gewassen waren. Dat alles met het risico consignes op te lopen : studieconsignes, voor punten onder 10/20, militaireconsignes voor al de rest dat niet in orde was. Er waren ook andere straffen, zoals x keren rond de koer lopen, of x maal pompen. Acht consignes, was een weekend kwijt, dus een trimester op school blijven.

Er waren ook culturele activiteiten, de school was lid van "Les Jeunesses Musicales", en we gingen soms naar het theater te Huy. Zo werd eens Shakespeare's Othello opgevoerd, op het einde van de voorstelling werd door de cadetten vurig gehandklapt en "l'auteur" geroepen. Dat heeft ons allen een weekend gekost.

We kregen in het algemeen Engelse rantsoenen. 's Morgens porridge, appelsieneconfituur, 's middags regelmatig schaapsvlees, 's avonds kaas of cornedbeef. Voor de rest was alles gerantsoeneerd, we hadden wel speciale rantsoenzegels, zwarte voor zwaar werk...En als men met weekend ging, werd op onze verlofbrief een aantal zwarte zegels gekleefd. Maar wij waren "oorlogsjeugd" gewoon aan te korten en rantsoenen. Als de verantwoordelijke eens iets speciaals op de kop kon tikken, zoals frietvet, kregen we frieten, er was niet genoeg vet, juist genoeg voor een halve refter. De ander helft bleef dan zitten, om de eventuele rest te hebben. Eens had hij rolmops kunnen kopen, zo kregen we 's

middags rolmops, 's avonds, rolmops, 's anderen daags, rolmops en 's avonds rolmops. Maar we hadden afgesproken, indien nogmaals rolmops opkwam, die tegen de muur van de refter te gooien. Hetgeen gebeurde, met het gevolg dat we in veldkledij met kapotejas van 20.00 tot 24.00 uur drill hebben gehad. Maar er werd geen rolmops meer opgediend.

Alles moest in orde zijn! Op 16 april 1947 kregen we het bezoek van Kolonel De Fraiteur, de Minister van Landverdediging. Hij scheen tevreden, en alle consignes werden afgeschaft. Helaas, hij is maar één keer gekomen...

Die zondagnamiddagen waren soms frustrerend voor de cadetten die geen bezoek kregen, in het bijzonder voor de leerlingen uit het noorden van het land. Daarom werden de zondagnamiddag wandelingen voorzien, t.t.z. marschen naar dorpen in de omgeving, Bas-Oha, Vezin, Héron, dat was toch altijd een 20 km. Eens hebben we in Bas-Oha een halfuur vrijaf gekregen, het was foor, en op het schietkraam hebben we een vogel geschoten, een echte canarie. We mochten het houden en iemand heeft een kooi meegebracht, en wonder boven wonder mocht die in de klas hangen. Die vogel bleef in het algemeen kalm, maar als de Muis les gaf, begon het te fluiten. "Smijt dat beest buiten" was de reactie van Cdt Van Houtte.

Na de examens van Pasen, werden vijf van de elf, korporaal benoemd voor hun resultaten op studie- en militairgebied. Ik was erbij, en dat juist voor ons Paasverlof. En fier dat we waren met ons twee "sardientjes".

Zo kwam snel het einde van ons eerste jaar in de Cadettenschool te Seilles. We gingen op schoolreis op kamp, in tenten, naar Groot Hertogdom Luxemburg, op het programma stond een bezoek aan het Luxemburgs bataljon te Diekirch en op de terugweg aan de Abdij van Orval.

En dan onze beste BD aan en op vakantie.

Zo kwamen we terug in september naar de rethorica, vier nieuwe cadetten en een dubbelaar van de rethorica vervoegden ons. We waren dus nu met zestien.

Er waren nogal veel nieuwe cadetten bijgekomen, met het gevolg, dat een herschikking van de lokalen nodig was.

Het viel goed mee voor "rethoricanen" of de "rethorikers", ver op het einde van de koer was nog een gebouw vrij, daar zouden al de cadetten van de rethorica heen gaan. Het zou de "Bloc Retho" worden. De staf scheen ons toch serieus op te nemen om ons zo afgezonderd laten.

Ja, we waren serieuze cadetten geworden... we moesten serieus werken voor de examens van de KMS. De plezante kant van de zaak was, dat we zelf de verhuis mochten organiseren én doen. Dat heeft drie dagen geduurd, er werd nogal gelachen,, maar het was 't een en 't ander, om die zware, lompe tafels en kasten, trap af en trap op te sleuren. Enfin, we waren alleen, ver van dat jong gepeupel...en we hadden zelfs geen nachtwakers meer in de gangen 's nachts.

Groot nieuws, we hebben een nieuw uitgangsuniform gekregen, aangepaste luchtmachtBD's, met open kraag, en op de kraag blauwe spiegels met een palm. Op de politiemuts, ons leeuwke op een plastieke schild in de kleur van ons jaar. We waren bijna "piloten"!!! Wij hadden allure!!!

Onze kakiBD bleef wel het dienstuniform. Maar we moesten een van onze gordels "deblancotteren" en opnieuw "bleucotteren", nogal een vieze karwij...

Ander nieuws, de school had een vijftigtal fietsen op de kop kunnen tikken. Van die zware militaire fietsen. Voortaan gingen de uitstappen per fiets gebeuren. Onze eerste fietstocht was de vallei van de Samson. De Klein Ket, de kleinste van de school, een Franssprekende Brusselaar, kreeg geen bezoek, en mocht dus meegaan. MAAR, hij kon niet rijden. Geen probleem, in de voormiddag heeft hij leren rijden, en hij was 's namiddags mee. In de daling van een straat naar de vallei verloor de Klein Ket,

werkelijk "les pédales". We riepen hem, remt, laat je vallen, hij bleef doorrijden, recht in een ijskremkar. Een kar met een paard, en het paard liep dan nog op hol op de koop toe. Einde goed alles goed, de Kleine Ket had maar een paar schrammen, het wiel van de fiets was paraplu, het paard is gestopt, aan de kar was niet veel schade die vergoed werd door de verzekering van de school.

Eindelijk gingen we schieten. We hadden wel al geweren, maar hadden nog nooit geschoten.

We gingen naar de schietstand van Tihange, dat was voorbij Huy.

Vervoer, met onze Ford 3 Ton's met banken.

We kregen eerst een les over het reglement op de schietstanden, zo waren we gereed. Ik denk niet dat onze onderrichters op hun gemak waren! Maar het verliep naar wens, de eerste maal schoten we met ons geweer, een Lee Enfield MK 1, met grote bajonet... voor sommigen was het geweer met bajonet groter dan hen zelf... Later hebben we ook eens met de Sten en de Bren mogen schieten.

We voelden ons, echte soldaten...

Pasen, de eerste van de reeks ingangsexamens voor de KMS kwam eraan.

Resultaat, een ramp, slechts 5 van de 16 waren gelukt, zelfs onze "sergent-dubbele palm", was er niet door. Onze leraar Nederlands Mr Govaerts, was er het hart van in. Na een periode van desillusie, namen er vijf het besluit, na de eindexamens van de Cadettenschool, het leger te verlaten; zes gingen door om officier te worden via het Examen A of volgend jaar de KMS nog eens te proberen.

De laatste trimester van school jaar, verliep in mineur voor de gebuisden, maar intensieve voorbereiding voor de anderen.

Na de prijsuitdeling, was op nieuw een "schoolreis" voorzien. Een reis in bezet Duitsland, met een bezoek en logement bij het Bataljon Bevrijding, de Lib, die ons een prachtige infanteriedemonstratie gaf, te Duisdorf. Verder ging de reis met een bezoek aan Bonn, het Siebengebirte, en op het hotel "Petersberg" werden ontvangen op een koffietafel door Mevrouw De Schrijver, en zo verder langs de Rijn, de Lorelei, de brug van Remagen, tot Koblenz, het Frans bezet gebied, waar we te gast waren bij "Le 3ème Spahi". Dat was een tankregiment, maar ze hadden nog veel paarden voor de officieren en onderofficieren. Die onderofficieren waren Touaregs, ze hebben ons hun zadelkamer getoond, een schat, de zadels waren versierd met inlegwerk van zilver en edelstenen. Ze hebben ons ook getoond, hoe ze hun paarden deden neerleggen, door een druk aan het mondstuk geven, waar een lepel van het gebit op het verhemelte drukte. Wat niet erg dierenvriendelijk was...

Verder zijn we ontvangen geweest door General König, met Moezelwijn..., en we kregen gelukwensen voor ons onberispelijk défilé voor de general.

Terug op school, daar kwam de "douche". De commandant van de school kwam ons mededelen dat ons getuigschriften niet gehomologeerd werden. Het leger had vergeten de taalwetgeving op het onderwijs toe te passen. Nederlandstalige scholen mochten niet in Wallonië gelegen zijn. Dat was niet opgevallen voor de eerste cadetten die in juni 47 uitkwamen, ze hadden reeds een gehomologeerd getuigschrift vóór ze binnengekomen waren.

Resultaat : we mochten "middenjury" afleggen. Dat was dus examens afleggen, op het programma van de zes humaniorajaren. Gelukkig was het een bijzonder middenjury voor "oorlogsleerlingen".

Het tweede gevolg was, de holder de bolder verhuizing van de Cadettenschool naar Laken, gedurende het groot verlof.

Zo kwam het einde van de promotie De Schrijver, Ned. Afd. De vijf gelukten blokten, zes gingen voorlopig met verlof en vijf verlieten het leger.

Uiteindelijk, wat is er van de cadetten van ons jaar geworden : twee officieren overleden in bevolen dienst, zeven hoger officieren, één hoogleraar aan de Universiteit Gent na militaire geneesheer te zijn geweest, een onderofficier en vijf burgers.

Willy Lambillotte

Gent 08.01.1929 - Gent 11.05.2021